

[Gammelgaard]

mandsinstitutionen nu skal til at være lovforberedende.

Endelig vil jeg gøre opmærksom på, at Folketinget let ville føle sig alt for bundet af dette lovvurderingsråd. I tilfælde, hvor rådets medlemmer var enige, men var uenige med andres juridiske bedømmelse, ville Folketinget naturligvis være tilbøjelig til at følge sit eget råd, og med et så lille råd, som man her tænker på, kan det ikke afvises, at Folketinget dermed i realiteten ville binde sig til en bestemt retning inden for juraen.

Alt i alt indeholder forslaget så mange uheldige sider, at vi af de anførte grunde må anbefale at stemme imod det.

(Kort bemærkning).

Aage Brusgaard (FP):

Hr. Gammelgaard indledte sin ordførertale med at sige, at Det Konservative Folkeparti absolut ikke kunne støtte SF's forslag. Lige før var Folketingets formand på talerstolen, og vores justitsminister var på talerstolen, begge også fra Det Konservative Folkeparti, og så vidt jeg fornemmede, roste begge forslaget og sagde tak til SF, fordi det blev fremsat, da det var nødvendigt at få en debat i gang.

Derfor vil jeg godt spørge hr. Gammelgaard, hvem der repræsenterer regeringen, og hvad regeringens syn på forslaget er.

(Kort bemærkning).

Gammelgaard (KF):

Vi afviser klart det fremsatte forslag, og det gjorde justitsministeren også. Vi er da naturligvis interesseret i en debat om de rejste problemer, men det er noget ganske andet end at sige ja til det fremsatte forslag.

Justitsministeren (Engell):

Hr. Aage Brusgaard hørte åbenbart ikke godt nok efter, da jeg svarede, for jeg sagde på regeringens vegne, at spørgsmålet om, hvorvidt Folketinget ønsker en styrkelse af den ekspertise, der er til rådighed for Folketingets arbejde, er en beslutning, der naturligt henhører under Folketingets regi; det er Folketingets afgørelse.

Herudover pegede jeg på en række betænkeligheder og på centrale spørgsmål, vi mener regeringen bør stille, når Folketinget nu skal behandle SF's forslag.

Ivar Hansen (V):

Jeg mener ikke, at SF skal have utak, fordi de har fremsat det forslag, vi nu har til behandling, for forslaget rører ved en række fundamentale problemstillinger i forbindelse med hele Folketingets placering, den ekspertise, Folketinget har til rådighed, lovgivningens kvalitet og administrerbarhed, når medlemmerne har trykket på de grønne lamper ved tredje behandling og de vedtagne lovforslag er overgivet til statsministeren og administrationen af lovgivningen begynder. Jeg ser frem til, at vi får en udmærket diskussion om forretningsordenen; så vidt så godt.

Når det så er sagt, vil jeg gerne tilføje, at vi ikke kan støtte dette beslutningsforslag, dels fordi der efter min opfattelse er en række uklarheder i det, dels af rent principielle grunde.

Hvad angår det principielle, tror jeg, det er utrolig vigtigt, at vi holder os grundlovens ord om en klar ansvarsfordeling mellem den lovgivende, den udøvende og den dømmende magt for øje. Jeg mener, vi har en række eksempler på sammenblanding af ansvar og magt og på, at en sådan sammenblanding altid fører til forplumring og usikkerhed. Det skal jeg så i øvrigt ikke gå nærmere ind i, men jeg mener, at oprettelse af et lovvurderingsråd helt givet ville kunne blive et instrument, der førte til yderligere ansvarsusikkerhed i forholdet mellem Folketinget, regeringen og dens ministre.

Forslaget forudsætter, at der nedsættes et råd med to repræsentanter for de retsvidenskabelige fakulteter ved Københavns og Århus Universiteter og to repræsentanter for domstolene samt en repræsentant for advokatstanden.

Jeg vil som tidligere ordførere gerne henvise til det resposum fra præsidenten for Højesteret, der allerede nu foreligger, hvor præsidenten anfører to hovedsynspunkter, som lovvurderingsrådets arbejde vil lægge op til, nemlig at arbejdet i et sådant lovvurderingsråd vil indblande domstolenes repræsentanter på en måde, som ikke vil være i overensstemmelse med den opfattelse af opgavefordelingen mellem lovgivningsmagten og domstolene, som hidtil har været almindeligt accepteret her i landet, og at der vil være en risiko for sammenblanding i det tilfælde, hvor en lovgivning bliver overgivet til en juridisk vurdering ved domstolene.